

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010118
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obvinenej U. Z., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom A., O. XXX/XX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zák., o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske z 23.08.2019, sp. zn. 2T/47/2019, na neverejnom zasadnutí dňa 02.marca 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením sp. zn. 2T/47/2019 zo dňa 23.08.2019 rozhodol Okresný súd Partizánske tak, že podľa § 331 ods. 1 písm. b) Tr. por. návrh dohody o vine a treste medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske a obvinenou U. Z., pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zák. odmietol, pretože navrhovaná dohoda je zrejme neprimeraná.

Obvinená mala uvedený trestný čin spáchať na tom skutkovom základe, ako je uvedené v napadnutom uznesení.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol sťažnosťou prokurátor.

Prokurátor v písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje. Poukázal na to že obvinená je zo spáchania skutku usvedčovaná výpoveďami svedkov U. F. a M. S. a vlastným priznaním. Ak samosudca v napadnutom uznesení poukazuje na nedostatočne zistený skutkový stav tak prokurátor uviedol, že zámerom a účelom konania o dohode o vine a treste ako odklonu je zvýšenie rýchlosti a hospodárnosti konania, ako i odbremenenie súdov od zdĺhavého dokazovania. Policajt i prokurátor mali v prípravnom konaní dostatočne preukázaný záver, že trestný čin sa stal a spáchala ho obvinená, ktorá sa opakovane k jeho spáchaniu priznala. Pravdivosti jej priznania nasvedčujú i výpovede svedkov F. a S.. Žiadny právny predpis neurčuje konkrétny rozsah vyšetrovania, teda napríklad koľko svedkov má obvineného usvedčovať. V danej veci okrem priznania obvinenej voči nej svedčia dvaja svedkovia, pričom obvinená sa priznala za účasti obhajcu.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 331 Tr. por.:

(1) Návrh dohody o vine a treste na súde preskúma predseda senátu a podľa jeho obsahu a podľa obsahu spisu

a) určí termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o návrhu dohody o vine a treste, alebo

b) návrh dohody o vine a treste odmietne, ak zistí závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprímeraná.

(2) Ak sa koná o zločine, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje osem rokov, rozhodnutie o zrejmej neprímeranosti dohody o vine a treste robí senát na neverejnom zasadnutí.

(3) V uznesení podľa odseku 1 písm. b) treba uviesť, o ktoré konkrétne zistenia sa rozhodnutie opiera. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť.

(4) Ak uznesenie o odmietnutí návrhu dohody o vine a treste nadobudlo právoplatnosť, vracia sa vec do štádia prípravného konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

V danom prípade uzatvoril prokurátor s obvinenou dohodu, v rámci ktorej si dohodli za uvedenú trestnú činnosť podľa §§ 221 ods.1, 36 písm. l), 38 ods.3 Tr. zák. uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu podľa § 49 ods.1 písm. a), § 50 ods.1 Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň navrhol poškodeného odkázať podľa § 288 ods.1 Tr. por. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Svoje rozhodnutie o odmietnutí dohody odôvodnil súd prvého stupňa tým, že navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprímeraná vo všetkých výrokoch, pretože bolo zistené závažné porušenie procesných predpisov.

Vo vzťahu k uvedeným skutočnostiam krajský súd uvádza, že konanie o dohode o vine a treste je konaním fakultatívnym, na ktoré nemá obvinený právny nárok. V prípade, ak procesné strany - v tomto prípade prokurátor a obvinený dosiahnu konsenzus vo všetkých podstatných otázkach predstavujúcich esenciálne náležitosti dohody, túto uzatvoria a následne ju predloží prokurátor na miestne a vecne príslušný súd s návrhom na jej schválenie. Pri uzatváraní dohody v prípravnom konaní prokurátor v plnej miere realizuje svoje postavenie pána sporu (*dominus litis*).

Príslušný súd má pri rozhodovaní o tom, či predloženú dohodu schváli, alebo nie, relatívne široký a autonómny priestor úvahy. Pri preskúmaní dohody neposudzuje len to, či je dohoda formálne perfektná, ale musí posúdiť i dodržanie procesných predpisov a tiež primeranosť dohody, pričom z procesného hľadiska je limitovaný najmä ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. Záver o zrejmej neprímeranosti dohody pritom môže prameniť z nedržania ustanovení o ukladaní trestov ochranných a výchovných opatrení, ich druhov a výmery, nesprávne a nedostatočne zisteného skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia, nesprávneho alebo nezákonného výroku o náhrade škody.

Zo samotnej podstaty konania o dohode o vine a treste vyplýva, že dohoda by mala byť „obojsťranne výhodná“, teda poskytovať určité bonusy tak pre štát (prokurátora) ako i pre páchatel'a. V prospech obojsťrannej výhodnosti však nemožno obetovať požiadavku zákonnosti, spravodlivosti, efektívneho účelu trestu a jeho úmernosti vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti. V prípade dohody o vine a treste ide síce o „vyjednávajúcu“ spravodlivosť, ale aj výsledok takéhoto vyjednávania musí rešpektovať zákonné podmienky. Rozhodne teda neplatí, že „účel svätí prostriedky“, žiadanému výsledku teda nemožno obetovať základné zásady spravodlivosti a nemožno na ne rezignovať.

Zo samotného ustanovenia § 232 ods.1 Tr. por. vyplýva, že ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú záver, že skutok je trestným činom a spáchal ho obvinený, ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, uznal vinu a dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania, môže prokurátor začať konanie o dohode o vine a treste na podnet obvineného alebo aj bez takého podnetu.

Z uvedeného vyplýva, že na uzatvorenie dohody a jej následné schválenie súdom nepostačuje, ak sa obvinený ku spáchaniu trestného činu prizná a prijme navrhovaný trest, ale výsledky vyšetrovania musia odôvodňovať záver že skutok spáchal práve obvinený a pravdivosti jeho priznania musia nasvedčovať aj iné vykonané dôkazy.

V danom prípade to tak rozhodne nebolo. Ako už podrobne v napadnutom uznesení uviedol súd prvého stupňa, z vykonaného dokazovania vôbec nie je zatiaľ zrejmé, že skutok spáchala obvinená. Obvinená sa síce ku spáchaniu skutku priznala. Zarážajúce však je, že nevedela uviesť podstatné podrobnosti, teda aspoň všeobecne identitu osoby, ktorú o zníženie počtu kilometrov požiadala, ani presne spôsob akým sa na neho nakontakovala a ako prebehlo odovzdanie a prevzatie vozidla. Tiež podstatný svedok M. S. nevedel nepochybne uviesť, či ho o predaj vozidla požiadala obvinená, alebo jej druh a komu vlastne peniaze odovzdával. Aj z výpovede poškodeného vyplýva, že po zistení podvodného konania komunikoval s osobou, ktorá podávala inzerát (na predaj vozidla), pričom to bol muž, načo mu tento muž sľúbil vrátenie peňazí z predaja vozidla. Išlo zrejmé o druhu obvinenej U. F.. Z uvedeného je zrejmé, že výsledky prípravného konania rozhodne dostatočne nepreukazujú záver, že daný skutok spáchala obvinená a vykonané dôkazy zatiaľ nenasvedčujú pravdivosti jej priznania. V podrobnostiach možno poukázať na podrobné odôvodnenie napadnutého uznesenia súdom prvého stupňa, s ktorým odôvodnením sa krajský súd v plnej miere stotožňuje.

Ako už bolo vyššie uvedené, pri úvahách o zrejmej neprimeranosti má súd o dohode rozhodujúci relatívne široký autonómny priestor na zváženie či všetky ustanovenia dohody zodpovedajú jednak pozitívnemu právu a jednak spravodlivostným nárokom tak, ako sú vnímané väčšinou odbornej i laickej verejnosti.

Ak súd prvého stupňa rozhodne o návrhu na dohodu v intenciách zákona a svoje rozhodnutie v potrebnom rozsahu racionálne a náležite odôvodní, pričom takéto rozhodnutie nevykazuje znaky arbitrárnosti, tak nie je v prieskumnom konaní pri rozhodovaní o sťažnosti úlohou nadriadeného súdu za každú cenu vnucovať súdu prvého stupňa svoje subjektívne spravodlivostné nároky či právne názory, ktoré by sa prípadne mohli od prvostupňových odlišovať. Prostredníctvom rozhodovania o riadnom opravnom prostriedku preto nie je možné „nútiť“ súd prvého stupňa, aby o podanom návrhu na dohodu o vine a treste určitým spôsobom rozhodol, ak takýto postup by bol v rozpore s jeho spravodlivostnými nárokmi a ak svoje predchádzajúce rozhodnutie dostatočne podporil racionálnymi i právnyymi argumentami.

V danom prípade teda nebol zistený skutkový stav veci v takom rozsahu, aby bolo možné ustáliť, že obvinená predmetný trestný čin spáchala a neboli splnené podmienky na uzatvorenie dohody o vine a treste a na jej prípadné schválenie súdom, čo spôsobuje neprimeranosť dohody ako takej.

Na základe uvedených skutočností krajský súd nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú a preto ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.